

Sygn. akt V CSK 55/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa T. [...] S.A. w K.

przeciwko M. S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka podniosła, iż w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów: art. 509 k.c. w związku z art. 519 § 2 pkt 2 k.c. w związku z art. 89 i art. 116 w związku z art. 522 k.c. oraz art. 89 k.c. w związku z art. 116 k.c. i art. 6 k.c. Skarżąca powołała się na liczne orzeczenia sądów w B. i K. zapadłych między stronami. Jednakże do spełnienia przesłanki z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest wskazanie przez skarżącą przepisów prawnych, których wykładnia jest potrzebna i wykazanie, że dotychczasowe ich rozumienie budzi wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. postanowienie z dnia 26 października 2006 r., I CSK 358/06, niepubl.); skarga kasacyjna takiego wyводу nie zawiera.

Skarżąca twierdziła również, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do pytania, czy sąd może dokonywać analizy umów zawieranych przez pozwanego z osobą trzecią i czy sąd może orzekać wyłącznie o dokumenty nie zweryfikowane treścią zeznań stron i świadków.

Powołanie się na okoliczność istnienia zagadnienia prawnego wymaga, obok sformułowania tego zagadnienia, także przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia

argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (por. postanowienie z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Zagadnienie prawne jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Do Sądu Najwyższego należy ocena, czy wskazywane przez skarżącego zagadnienie prawne rzeczywiście nim jest i czy jest na tyle istotne, aby skarga kasacyjna została rozpoznana przez ten Sąd. W skardze kasacyjnej ograniczono się do sformułowania zagadnienia prawnego, nie wskazując na żadne przepisy budzące poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecznictwie sądów; przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie została zatem w sposób właściwy wykazana.

Skarżąca powołała się wreszcie na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wskazując, iż skarga jest oczywiście uzasadniona. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. (por. postanowienie z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, niepubl.). Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie usprawiedliwia oceny, że jest ona oczywiście usprawiedliwiona.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).